

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a személyesen eljáró felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Kriza Zsigmond (címe) ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. november 25. napján kelt, 19.P.23.931/2008/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint + ÁFA fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes kereseti kérelmében sajtó-helyreigazítás közlésére kérte kötelezni az alperest az általa üzemeltett ... csatornán a „...” című műsor ...-ai adásban elhangzottak miatt az alábbi szöveggel: „1. Valótlanul állítottuk, hogy felperes neve naponta cikkezik arról, hogy ... bíró milyen hibás ítéleteket hozott.

2. Valótlanul állítottuk, hogy felperes neve ... című könyvében még a kötőszavak sem igazak.

3. Valótlanul állítottuk, hogy - szemben azzal, amit felperes neve írt - fénykép- és hangfelvétel tanúsítja, hogy ... tudta, hogy pénz van a táskában.

4. Hamisítva idéztük felperes neve könyvéből, amit ... és ... párbeszédének csak azt a részét idéztük, hogy „...” megjegyzi, hogy dokumentáció, és ... pedig azt válaszolja:

Igen, dokumentáció". Ezzel szemben a valóság az, hogy az ügyészség által készített hangfelvétel-leírás ezt tartalmazza - s ennek az egész ...-per megítélésére döntő jelentősége van -: „...: dokumentáció, ...: Igen, dokumentáció, annak bizonyítékaként, hogy mi történt”.

5. Valótlanul állítottuk műsorunkban felperes nevére vonatkozóan, hogy „aki ezeket írta, az nem olvasta sem a vádiratot, sem az ítéletet”.

A helyreigazítási kérelem indokolásában kifejtette, hogy ... bíróról nem cikkezik minden nap, hogy fénykép- és hangfelvétel nem készült, valamint az alperes által állítottak sértik szerzői jó hírnevét és becsületét.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a műsorban elhangzott közlések összhangban állnak a ... elleni büntetőeljárásban született ítélettel, illetve a műsorban nyilatkozó személy véleményét tartalmazzák.

Az elsőfokú bíróság ítéletével helyreigazítás közzétételére kötelezte az alperest, amely szerint az általa szolgáltatott ... csatornán a „...” című műsorban a ...-ai adásukban a ... volt ülnökkel folytatott beszélgetés során valótlanul híresztelték, hogy felperes neve könyvének a ... ügyére vonatkozó helyzetében talán még a köztisztelet sem igazak, valamint olyan hamis látszatot keltettek, hogy felperes neve az adott ügy vádiratát és ítéletét el sem olvasta.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000.- forint perköltséget. A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt 21.000.- forint illetékről úgy rendelkezett, hogy a felperes 12.600.- forintot, az alperes 8.400.- forintot köteles a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet indokolásában hivatkozott az elsőfokú bíróság az Alkotmány és a sajtótörvény jelen perben irányadó rendelkezéseire, a Ptk. 79. § (1) és 85. § (1) bekezdéseire, a Legfelsőbb Bíróság PK 12., 13., 14. számú állásfoglalására, a Pp. 4. § (1) bekezdésre, az Alkotmánybíróság 30/1992 (V. 26.) AB és a 36/1994 (VI. 4.) AB határozatában foglaltakra.

A naponta cikkezés kitétel tekintetében megállapította, hogy a nyilatkozó személy állításával arról fejtette ki álláspontját, hogy a felperes kiemelkedő gyakorisággal foglalkozott ... bírói tevékenységével, őt erőteljesen kritizálva. Az elsőfokú bíróság szerint ebben a körben a nyilatkozó személy nem lépte túl a vélemény-nyilvánítás alkotmányosan megengedett kereteit, erre tekintettel ezt a kereseti kérelmet elutasította.

A „még a köztisztelet sem igazak” állítással kapcsolatban az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az burkoltan valótlan tényállítást fogalmaz meg a ... ügyét érintő fejezet tekintetében, hiszen ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy a fejezet kizárólag hazugságot tartalmaz. Kiemelte azonban, hogy a nyilatkozó személynek elítélő véleménye a felperes által kifejtett jogi álláspontról még nem alapoz meg ilyen állítást, ezért a helyreigazítást elrendelte.

A bizonyító erejű kép- és hangfelvételekről közöltek tekintetében a bíróság beszerezte a ... ügyben keletkezett első és másodfokú ítéletet, ahol az eljáró bíróságok számot adtak az értékelt bizonyítékokról. Az ítéletek kifejtették, hogy a

készült hangfelvételek bizonyító erővel bírtak a büntetőeljárásban, ezért a bíróság szerint nem valótlan annak állítása, hogy készültek hangfelvételek. Megállapította, hogy a felperes személyének megítélése szempontjából lényegtelen tévedésnek minősül, hogy képfelvétel is készült, ezért a képfelvétel léte vonatkozásában a bíróság a kereseti kérelmet elutasította.

A párbeszéd megcsonkított idézése kereseti kérelem vonatkozásában az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a felperes személyének és tevékenységének megítélése szempontjából egy mondat elhagyása érdemi jelentőséggel nem bír, valamint az, hogy a nyilatkozó személy eltérően vélekedett a felvétel bizonyító erejéről és lényegi tartalmáról, nem ad alapot helyreigazításra.

A vádirat, illetve az ítélet ismertetésének a hiánya kitétel tekintetében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes azt részben kiragadta a szöveggörnyezetből, de az elhangzott mondat alkalmas olyan hamis látszat keltésére, hogy a felperes anélkül formált véleményt egy kiemelkedő jelentőségű büntetőügyben, hogy annak ítéletét, illetve vádiratát egyáltalán olvasta volna, ezért a bíróság elrendelte a helyreigazítást.

A perköltség összegéről a pernyertesség, pervesztesség arányának figyelembevételével a Pp. 81. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003/ (VII. 22.) IM rendelet alapján döntött.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatását, keresetének teljes egészében való helyt adást és az alperes perköltségben és a le nem rótt illetékben való marasztalását.

A naponta cikkezésről szóló közlés álláspontja szerint nem véleménynyilvánítás, hanem tényállítás, amelynek valóságtartalma vizsgálándó. Hivatkozott arra, hogy ... állítása nem felel meg a valóságnak, ugyanis nem írt naponta cikket ... bíró tevékenységéről.

A kép- és hangfelvétel létezése tekintetében leszögezte, hogy jelen perben kérdésként csak az vetődött fel, hogy tanúsítja-e fénykép- és hangfelvétel az általa állítottakat. Hivatkozott arra, hogy ez ténykérdés, amelyet az alperesnek kellett volna bizonyítania. Mivel az alperes erre vonatkozóan bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, a bíróságnak a Pp. szabályai szerint helyreigazításra kellett volna kötelezni az alperest. Tény az, hogy képfelvétel nem létezett, ennek lényegtelen tévedésként való minősítése nem fogadható el. A hangfelvételnek pedig nincs bizonyító ereje.

Állította, hogy a párbeszéd megcsonkítása a bíróság álláspontjával szemben jelentőséggel bír, mert így a szöveg más értelmet hordoz, erre alapozva kérte a helyreigazítás elrendelését.

Kérte az illetékre és perköltségre vonatkozó rendelkezéseket a fellebbezéstől függetlenül megváltoztatni, arra tekintettel, hogy a helyreigazítás elrendelése okán ő lett a pernyertes. Megalapozatlannak tartotta a bíróság pernyertesség-pervesztességről szóló rendelkezését, mivel állítása szerint az, hogy a helyreigazítást csak két pontban rendelete el az elsőfokú bíróság pernyertessége tényét nem befolyásolja.

Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem tett.

A felperes fellebbezése nem alapos a következők szerint.

A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. (3) bekezdésének megfelelően csupán a fellebbezési kérelem korlátai között bírálhatta felül. E körben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a benyújtott bizonyítékok és előadott nyilatkozatok alapján helytálló érdemi döntést hozott.

A felperes perbeli igényét a Ptk. 79. § (1) bekezdésére alapozta, amely szerint ha valakiről napilap, folyóirat (időszaki lap), rádió, televízió vagy filmhíradó valótlan tényt közöl vagy híresztel, illetőleg való tényeket hamis színben tüntet fel - a törvényben biztosított egyéb igényeken kívül - követelheti olyan közlemény közzétételét, amely kitűnik, hogy a közlemény mely tényállása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények (helyreigazítás).

A Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalása szerint a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra.

A felperes által sérelmezett naponta történő cikkezésről szóló közléssel kapcsolatban a Fővárosi Ítélőtábla egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével, miszerint az a műsorban nyilatkozó személy azon véleményét tükrözi, hogy a felperes kiemelkedő gyakorisággal foglalkozik ... bíró tevékenységével. A véleménynyilvánítás ugyan eltúlzottnak tekinthető, azonban az a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalása értelmében önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja.

A kép- és hangfelvétel mint bizonyítási eszköz tekintetében a Fővárosi Ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság teljes körű bizonyítást folytatott le, beszerezte a ... ellen folyt büntetőeljárás során hozott ítéleteket, amelyek egyértelműen tartalmazzák, hogy az eljárás során milyen bizonyítékok mérlegelése alapján döntött a bíróság. A becsatolt iratok egyértelműen igazolják, hogy az ügyben készült hangfelvétel, amely bizonyítja, hogy ... tudta, mit tartalmaz a börd. A Fővárosi Ítélőtábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy önmagában az a pontatlanság, hogy képfelvétel nem készült, a felperes személyének megítélése szempontjából lényegtelen tévedésnek minősül.

A párbeszéd megcsonkított idézése tekintetében a Fővárosi Ítélőtábla egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével, hogy az a műsorban nyilatkozó ülnök véleményét tükrözi. Az a tény, hogy a nyilatkozó személy más mondatot tartott lényegesnek a felperes könyvéből, nem a felperes személyének és tevékenységének a

megítélésére volt hatással. Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalása nem ad alapot helyreigazítás elrendelésére.

A felperes perköltség és illetékviselésre vonatkozó fellebbezése tekintetében a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdésének értelmében helyesen határozott. A felperes öt helyreigazítási kérelmet terjesztett elő, amelyből kettőt talált az elsőfokú bíróság megalapozottnak. Erre tekintettel a pernyertesség- pervesztesség arányában helyesen döntött az illeték viselésének arányáról, és a felperes perköltségre kötelezéséről.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint helybenhagyta, annak helyes indokai alapján.

A fellebbezési eljárásban felmerült költségről a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ára.

Budapest, 2009. július 7.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. . Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő